

visel, vagy ha ez nem is szabna határt a képzeletnek, feltétlenül szem előtt kell tartanunk, hogy az illető díszletet egyáltalában szét lehet-e majd szedni és elraktározni előadásonkint, mert hiszen egy díszletnek nem állandó helye a színpad és fölötte nehéz volna néhány plasztikusan felépített boltív vagy kupola elhelyezése a színpadon kívül. Nem utolsó helyen kellett volna megemlítenem azt sem, hogy most, amidőn a színművészetnél olyan szoros együttműködésre törekszünk és abszolút egységes produkció a cél, ennek a nagy összjátéknak a feje és művészi elgondolója a rendező és így a díszlettervezőnek is hozzá kell alkalmazkodnia képeinek elgondolásánál, mert ne felejtjük el, hogy még mindig elviselhetőbb egy előadás díszletek nélkül, mint magában véve tökéletes, a darab hangulatának is némileg megfelelő, de a játék és előadás stílusától merőben különböző díszletek között, melyek csírájában elfojtják a mű előadásának a kibontakozását.

(*ifj. Oláh Gusztáv*)

Díszlettervező. A közönség igényeinek kielégítésére jó ideje már, hogy a színházak a legmesszebbre menő áldozatot hozzák meg egy-egy új darab kiállítása tekintetében, aminek természetes következménye, hogy a díszlettervezők igen fontos munkatársaivá, sőt elsőrendű művészeivá váltak a színházaknak. Ismertebb díszlettervezők: *Márkus László* (Operaház), *Málnai Béla*, *Gara Zoltán* és *Veres Pál* (Vígsház), *Básty István* (Magyar Színház), *Baja Benedek*, *Pán József*, *ifj. Oláh Gusztáv*, *Kürthy György*, *Vincze Márton* stb.

Díszmester, azon színpadi munkás, aki a díszítők felett rendelkezik. Ő felelős a díszletek pontos beállításáért, jókarbantartásáért. Más neve: színpadmester.

Dittmann Kelemen, pesti képfaragó készítette 1837-ben a Nemzeti Színház karosgyertyatartóit.

Ditrichstein Leó, amerikai színész, Temesvárott született, de már apja is amerikai volt; mint egykori negyvennyolcas honvéd Kossuthtal ment ki Amerikába.

Az emigráns azután hazajött, itt nősült meg és itt született a fia, aki mint gyermek került újból kivándorló apjával Amerikába. Bár iskoláit odakinn végezte, Ditrichstein Leó kitűnően beszél magyarul ma is és a newyorki magyar színtársulat színházában gyakran vendégszerepel honfitársai nagy örömeire és büszkeségére. Nálunk színre került darabja: »A nagy bariton«. (Belvárosi Színház, 1923. nov. 10.).

Ditrói Ilona, színésznő, sz. 1909. jún. 14-én, *Cegléd*-en. Színipályára lépett 1928. szept. 1-én.

Ditrói Mór, a Vígsház alapító igazgatója, az Országos Színészegyesület örökös díszelnöke, sz. 1851. okt. 5-én, *Kolozsvárott*, ahol atyja kereskedő, építési vállalkozó volt, majd a híres Nemzeti Szálloda bérloje. Édesanyja ditrói Puskás Mária, székely nemes családból származott. Jótékonyágáért közbecsülésben állott. Mór, a négy gyermek között a legfiatalabb, Kolozsvárt és Bécsben végezte iskoláit, majd Pesten a színképezde és a tudományegyetem bölcsészeti karának hallgatója lett. Még mint színésznövendék föllépett a kolozsvári Nemzeti Színházban, Prevost-nak »Marcel« c. kétfelvonásos dramolettjében, (1874. ápr. 9-én) és Czákó Zsigmond »Kalmár és tengerész«-ében, Arthur szerepében. A két föllépésről a »Magyar Polgár« így ír: »Általában a két föllépés arról tanuskodott, hogy belőle, — ha nem lép elbizakodottsággal a pályára, — művelt, értelmes színész lehet. Ezt óhajtjuk is, mert valóban a sok léha szárnypróbálgató között szükség van komoly gondolkodású és törekvő színészekre.« 1874—1878-ig Kolozsvárt működik, azután Aradon, Kassán, Debrecenben, Szegeden, Sopronban szerepel, mint színész és rendező. Főbb szerepei: Bánk bán, Mercutio. (Romeo és Julia), Sertorius (Delila), Moór Károly (Haramiák), Knabe Farkas Jeremiás (A miniszter előszobája), Csorba Márton (Sárga csikó), Mosolygó (Proletárok), Mephisto (Faust) stb. 1881-ben a Népszínházhoz szerződött a Ditrói-párt Evva Lajos. 1885-ben a konzorciumi alapon működő »Thália Színészszövetkezet«-nél vezette a művészeti ügyeket, Szabad-